

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

LA QUARTA DE MAHLER

OBC + Ensemble intercontemporain
Parra: Inscape

19 I 20 DE MAIG 2018
SALA 1 PAU CASALS

KAZUSHI ONO director
MICHAELA KAUNE soprano
ENSEMBLE INTERCONTEMPORAIN

AUDITORI

www.auditori.cat

Lepant 150
08013 Barcelona

Mitjans Patrocinadors

 el Periódico

CATALUNYA
RÀDIO

 3

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

Vosaltres també sou l'OBC.

Ajudeu-nos a millorar responent la nostra enquesta!

Per tal de conèixer millor el nostre públic, hem realitzat una **enquesta** amb la finalitat de saber la **vostra opinió** sobre la nostra programació i poder tenir en compte els vostres comentaris en les futures temporades.

Us agraiem que respongueu aquestes **breus preguntes** que només us ocuparan 5 minuts. Ho podeu fer a través de la pàgina web que trobareu seguint aquest **codi QR** o omplint a mà les **butlletes** que trobareu a les taules abans d'entrar a la sala i dipositant-les a les urnes un cop hagueu acabat el qüestionari.

Moltes gràcies per la vostra col·laboració!

PROGRAMA 23

MAIG DE 2018

DISSABTE 19 | 19 h

DIUMENGE 20 | 11 h

Kazushi Ono director • Michaela Kaune soprano
Ensemble intercontemporain

Concert inclòs a:

SAMPLER
SÈRIES

**1/ HÈCTOR
PARRA**
Barcelona 1976

*Inscape, pour Ensemble et orchestre avec
électronique* (2017-2018).

30'

Obra coencàrrec OBC, Orchestre National de Lille,
IRCAM, Ensemble intercontemporain, Gürzenich-
Orchester Köln. Estrena absoluta

Ensemble intercontemporain
Thomas Goepfer realització informàtica musical
(IRCAM-Centre Pompidou)

· Realització informàtica desenvolupada a l'IRCAM-Centre Pompidou Studios
· C Éditions Durand

Aquesta estrena forma part de:

 Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

PAUSA

20'

**2/ GUSTAV
MAHLER**
Kalixte, Bohèmia
1860 - Viena
1911

*Simfonia núm. 4 en Sol major per a soprano i
orquestra* (1892)

55'

- I. Bedächtig, nicht eilen
- II. In gemächlicher Bewegung, ohne Hast
- III. Ruhvoll (Poco adagio)
- IV. Sehr behaglich

Michaela Kaune soprano

Amb el suport de:

El temps i la durada del concert són aproximats.

Agrairiem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu
les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs.
Un mocador redueix notablement el soroll.

Programa presentat per

LA VANGUARDIA

«L'essencial de l'univers és invisible.» Recuperant aquest enunciat, formulat per l'astrofísic Jean-Pierre Luminet en una entrevista per a *El País*, plantejem una hipòtesi una mica desafiant: i si poguéssim cartografiar l'univers dins d'una sala de concerts?

Hèctor Parra ha col·laborat estretament amb Luminet –expert en teoria sobre forats negres, a més de poeta i novel·lista– per plantejar *Inscape*, obra que reuneix un *ensemble* de setze solistes, gran orquestra i electrònica en directe. Amb aquest coencàrrec entre l'OBC, l'IRCAM de París, l'Ensemble intercontemporain, l'Orquestra Nacional de Lilla i la Gürzenich Orchester de Colònia, el compositor dona per acabada la seva residència 2016-2017 a L'Auditori. A més, l'estrena d'avui està dedicada al físic Stephen Hawking, un homenatge a tota una vida consagrada a la ciència i a les teories que inspiren l'obra.

El cosmos, imaginat com una esfera, es deforma corbant-se de moltes maneres: com quan la Terra atrau al seu camp de gravetat la Lluna o quan un astre desvia la llum d'estrelles veïnes. Les màximes distorsions, produïdes pels anomenats *forats negres*, poden crear miratges i il·lusions òptiques que posen en dubte el que és real i el que percebem. *Inscape* mira d'abordar aquests fenòmens des de la perspectiva artística, convidant-nos a un viatge psicoacústic cap als límits del món conegut.

L'energia de la qual partim –els cossos, els murmuris... és a dir, el no-silenci– es va transformant durant aquesta exploració utòpica. A poc a poc, l'orquestra condensa més i més potència, expandint els confins sonors de la sala. Els solistes modelen els límits de l'espai situats a diferents punts de l'auditori, i les ones produïdes pels seus instruments són tractades electrònicament, desencadenant així les il·lusions sonores. En quin moment exacte s'apaga o es transforma una ona sonora? Podem percebre la xarxa acústica com un univers arrugat que batega d'energia?

La nostra pregunta d'investigació inicial ens ha portat a un punt en què les rectes de l'art i de les ciències naturals convergeixen per explorar les infinites maneres que l'ésser humà té de conèixer un fenomen. Luminet ens dona les claus en vers d'aquesta travessa sonora i conclou: «Per a mi, la poesia és una forma d'expressió que permet parlar de coses sobre les quals la ciència no té res a dir».

Passem ara del *logos* al mite, aquella altra forma que l'ésser humà ha tingut per mirar al cel i intentar donar resposta al dubte de l'existència. El reflux del Romanticisme va alçar la música (entesa dins la cultura occidental europea) fins a connectar-la amb la divinitat i considerar-la una de les arts més «pures» que existia. El compositor que aconseguia el títol de «geni» era concebut com una deïtat encarnada: un canal a través del qual les veus angelicals cantarien els (pobres) mortals.

Mahler aspirava a aquest guardó, i en aquell temps vivia al límit d'una gran contradicció: pot un compositor assolir l'èxit entre el seu públic contemporani o només podrà ser reconegut de manera pòstuma? De fet, alhora que gaudia dels aplaudiments de la grada també s'alarmava per si agradava massa.

La dualitat angoixant i irònica en la qual vivia Mahler queda molt ben il·lustrada a la seva *Quarta simfonia*, amb la qual pretenia escapar de la narració («el programa») que tant havia condicionat les seves simfonies prèvies, i fregar així aquella idea llavors vigent (i malauradament encara ara) de «música pura». «Les veus angelicals revifen els sentits, i tot aviva la joia», resen els últims versos del lied *Das himmlische Leben (La vida celestial)* (1892), compost per Mahler inspirant-se en el recull de cançons populars alemanyes *Das Knaben Wunderhorn (La cornucòpia del jove)*, font també de les tres simfonies prèvies. La cançó per a piano i veu es va transformar en un moviment orquestral cap a l'any 1899, i va acabar marcant el final de la *Quarta simfonia* a manera de pedra de Rosetta amb la qual desxifrar tota la simfonia.

Tant pel que fa a l'estructura com als recursos estilístics, aquesta és la simfonia que més s'adequa al motlle vuitcentista de la tradició simfònica. El caràcter senzill i una mica naïf del primer i el tercer moviment, així com la cruesa del so a l'*scherzo*, fan la impressió que ens parla la veu d'un infant. Evidentment, és quelcom intencionat, ja que sota l'aparent simplicitat s'amaguen els missatges més obscurs. Els miratges d'una realitat deformada –amb la qual Mahler se sentia cada vegada més frustrat– apareixen des de l'humor: els cascavells que marquen les parts més importants, les dissonàncies estirades o les harmonies truncades. Un punt de vista irònic per escapar a un altre món, ja sigui tornant a la inconsciència de la infantesa o somiant amb la promesa d'una vida celestial. «No hi ha música a la Terra que es pugui comparar amb la nostra», conclouen aquestes veus angelicals. Miratge o realitat?

DES KNABEN WUNDERHORN

Das himmlische Leben

1. Wir genießen die himmlischen Freuden,
Drum tun wir das Irdische meiden,
Kein weltlich Getümmel
Hört man nicht im Himmel!
Lebt alles in sanftester Ruh'!
Wir führen ein englisches Leben!
Sind dennoch ganz lustig daneben!
Wir tanzen und springen,
Wir hüpfen und singen!
Sankt Peter im Himmel sieht zu!

2. Johannes das Lämmlein auslasset,
Der Metzger Herodes drauf passet!
Wir führen ein geduldig's,
Unschuldig's, geduldig's,
Ein liebliches Lämmlein zu Tod!
Sankt Lucas den Ochsen tät schlachten
Ohn' einig's Bedenken und Achten,
Der Wein kost' kein Heller
Im himmlischen Keller,
Die Englein, die backen das Brot.

3. Gut' Kräuter von allerhand Arten,
Die wachsen im himmlischen Garten!
Gut' Spargel, Fisolen
Und was wir nur wollen!
Ganze Schüsseln voll sind uns bereit!
Gut Äpfel, gut' Birn' und gut' Trauben!

LA CORNUCÒPIA DEL JOVE

La vida celestial

Gaudim de les joies celestials,
per això evitem les terrestres;
no se sent tumult mundà,
aquí a dalt del cel!
Tot hi viu en pau i tranquil·litat!
Menem una vida angèlica!
I així i tot estem ben divertits!
Saltem i ballem,
botem i cantem!
Sant Pere, del cel ens contempla!

En Joan estalvia l'anyell;
Herodes, el carnisser, el vigila!
Portem un anyell pacient,
innocent, pacient,
Un anyell deliciós a la mort!
Sant Lluç escorxaria el bou
sense gaires miraments;
el vi no costa ni un ral,
al celler celestial.
Els angelets couen el pa.

Herbes de totes menes,
creixen al jardí celest!
Espàrrecs, mongeta tendra,
I tot el que vulguem!
Vinga plates plenes, totes a punt!
Pomes, peres, bon raïm,

Die Gärtner, die alles erlauben!
Willst Rehbock, willst Hasen,
Auf offener Straßen sie laufen herbei!
Sollt' ein Fasttag etwa kommen,
Alle Fische gleich mit Freuden
angeschwommen!
Dort läuft schon Sankt Peter
Mit Netz und mit Köder
Zum himmlischen Weiher hinein.
Sankt Martha die Köchin muß sein.

4. Kein' Musik ist ja nicht auf Erden,
Die uns'rer verglichen kann werden.
Elftausend Jungfrauen
Zu tanzen sich trauen!
Sankt Ursula selbst dazu lacht!
Kein' Musik ist ja nicht auf Erden,
Die uns'rer verglichen kann werden.
Cäcilia mit ihren Verwandten
Sind treffliche Hofmusikanten!
Die englischen Stimmen
Ermuntern die Sinnen,
Daß alles für Freuden erwacht.

I uns hortolans que tot ho permeten!
Que vols cérvol, o conill –
Pels bells camins ja passen, lliurement!
Si de cas venia un dia de dejuni,
Ja s'acosten tots els peixos, alegrement!
Ja hi corre sant Pere,
amb xarxa i esquer,
cap dins del viver celestial.
Santa Marta en serà la cuinera.

No hi ha música a la terra
que es pugui comparar amb la nostra.
Onze mil verges
ja gosen ballar!
Fins santa Úrsula hi riu!
No hi ha música a la terra
que es pugui comparar amb la nostra.
Cecília i els seus parents
són uns músics excel·lents!
Les veus angelicals
revifien els sentits,
i tot es desvetlla a la joia

Jean-Pierre Luminet

L'astre qui fut lumière est devenu obscur, silencieux, insondable.

Trou noir, entonnoir des enfers froids.

Une fois franchi son horizon, c'est la chute sans fin vers un centre sans fond.

Mêlés, intervertis, le temps et l'espace se percutent en se resserrant.

L'état premier du monde se vaporise en grains élémentaires entrelacés.

Que deviennent la matière, l'énergie, les ondes qui tombent?

Y a-t-il un fond, un point final de chute, singularité écrasante?

Or il ne peut y avoir de fin absolue.

Un jaillissement inépuisable, voilà le seul fruit possible.

Au fond du trou noir s'ouvre alors un tunnel, raccourci débouchant ailleurs dans notre univers, ou même dans d'autres univers.

Quand toute borne s'évanouit dans les deux sens, il n'est plus de remède au vertige.

De nouveaux univers mûrissent, succulents et pleins.

Un big bang n'est autre qu'un moment où se produit le renversement.

Dès lors la métamorphose des mondes est plus rapide qu'on ne pense.

Au sortir de la matrice quantique, les bébés univers sont doués de formes inimaginables. L'ignorant les croit plates, la nature épaissit ses rondeurs.

Et de plus en plus largement l'espace s'étend,

En expansion, toujours en expansion, au delà, encore et à jamais au delà.

Le ciel, débordant d'énergie sombre, devient effrayant de transparence.

Jean-Pierre Luminet

L'astre que va ser llum ha esdevingut obscur, silenciós, insondable.

Forat negre, fossa de l'infern gèlid.

Un cop en traspasses l'horitzó, hi ha la caiguda sens fi, cap a un nucli sens fons.

Invertits i mesclats, temps i espai s'escometen i s'abracen.

El primer estat del món es vaporitza en sements essencials entrellaçades.

Què esdevenen la matèria, l'energia, les ones que davallen?

N'hi ha un fons, un punt final de caiguda, singular, atüïdor?

O potser no n'hi ha, de fi absolut.

Un broll inesgotable, l'únic fruit possible.

Al fons del forat negre s'obre llavors un túnel, trencall que desemboca a l'altra banda de l'univers,

o fins i tot en altres universos.

Quan s'esvaeix el límit en dos sentits, ja no n'hi ha cap remei per al vertigen.

Nous universos, plens i succulents, maduren.

Un big bang no és res més que un instant d'inversió

a partir del qual la metamorfosi dels mons és més ràpida que no pensem.

En sortir de la matriu quàntica, els universos nounats són dotats de formes impensables.

L'ignorant les considera planes, la natura n'engruixeix les corbes.

I l'espai s'estén cada cop més, àmpliament,

s'expandeix, s'expandeix sempre, més enllà, sempre més i més enllà.

El cel, reblert d'ombrívola energia, esdevé aterridor de transparència.

DESCOBREIX LES NOVES SONORITATS DE L'OBC!

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA
KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

OBC + BRAD LUBMAN / TERRY RILEY: IN C

CONCERT INAUGURAL DE **sónar 2018** 25

14 de juny · 20 h · Sala 1

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya
Brad Lubman marimba i direcció artística

L'OBC i Sampler Sèries obriran la pròxima edició del festival Sónar amb In C (1964) del compositor nord-americà Terry Riley, una de les obres cabdals del minimalisme musical. L'Orquestra afrontarà la seva partitura, formada per 53 petits fragments musicals numerats que cada músic executa en ordre, sota la direcció artística del prestigiós director i percussionista Brad Lubman. El resultat és una impactant massa sonora d'esdeveniments que evoluciona sobre la pulsio constant de la nota Do.

Més informació i compra a www.auditori.cat

L'Auditori és un consorci de

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Principals mitjans patrocinadors de l'OBC

Amb el suport de:

La innovadora obra d'Hèctor Parra que estrenem en aquest programa està emmarcada en el **Music Upclose Network**, un projecte europeu de col·laboració entre **institucions musicals europees** que agrupa diverses orquestres, entre elles, l'OBC.

La finalitat d'aquesta iniciativa és cercar i desenvolupar noves estratègies per tal d'**apropar la música simfònica** als joves i connectar-la amb **nous públics**. Les institucions participants ho consideren una xarxa pilot de cooperació per compartir nous enfocaments que permetin aconseguir aquest objectiu. El projecte està impulsat per una **associació internacional d'orquestres** que treballa amb les autoritats regionals, nacionals i europees per tal d'afavorir la formació i la mobilitat artística.

Els mitjans i procediments que es duen a terme a **L'Auditori** per fer realitat aquesta cooperació van des de les cocomissions i els encàrrecs d'obres, els projectes educatius i pedagògics dirigits a públics familiars i infantils o la mobilitat de músics i treballadors a fi de millorar la seva formació, a la creació de materials multimèdia per difondre els espectacles i activitats.

Els membres de Music Upclose Network són: **Accademia Nazionale Di Santa Cecilia, Orchestre National de Lille, Nederlands Philharmonisch Orkest, Muzicki Centar Crne Gore, Branimir Slokar Academy, International Yehudi Menuhin Foundation, Sarajevska Filharmonija, Regesta.Exe, Regione Lazio i L'Auditori de Barcelona.**

Vermut Jazz

CONCERT
GRATUÏT

**IGNASI TERRAZA & HORACIO
FUMERO & JORGE ROSSY**

A L'ESPAI EXTERIOR DE L'AUDITORI

DIUMENGE 20 DE MAIG • 12.45 H

Juan de Diego trompeta • Victor de Diego saxo • Abel Boquera orgue •
Carlos Falanga bateria

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937) que la Guerra Civil va interrompre. Avui dia, tot mantenint l'esperit original de Pau Casals, oberta al món i compromesa amb la societat, té especial cura dels nostres artistes i del nostre patrimoni, i té com a missió divulgar la música simfònica principalment del segle XIX a la creació actual.

Té la seu a L'Auditori, on interpreta 24 programes de temporada a més d'altres concerts que acosten la música d'orquestra a la ciutadania: cinema en versió original, concerts familiars i escolars, música experimental, òperes i música de cambra. També es presenta a llocs emblemàtics com la Plaça de la Catedral, la platja de la Barceloneta o la Sagrada Família.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i des del setembre de 2015 ho és Kazushi Ono, que també és titular de l'Orquestra Metropolitana de Tòquio. Altres titulars han estat Antoni Ros Marbà, Salvador Mas, Franz-Paul Decker, Luis Antonio García Navarro, Lawrence Foster, Ernest Martínez Izquierdo, Pablo González i Eiji Oue. També ha estat dirigida per Sergiu Celibidache, Valeri Gergiev, Christopher Hogwood, Eliahu Inbal, Emmanuel Krivine, Jesús López Cobos, Marc Minkowski, Michel Plasson, Mstislav Rostropovix o Leonard Slatkin i entre els solistes convidats destaquen Lang Lang, Janine Jansen, Daniel Barenboim, Anne-Sophie Mutter, Isaac Stern, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Teresa Berganza, Alicia de Larrocha, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Gidon Kremer, Truls Mørk, Viktoria Mullova, Piotr Anderzewski, Gil Shaham, Rudolf Buchbinder, Joaquín Achúcarro, Claudio Arrau, Arthur Rubinstein... L'OBC ha realitzat gires per Europa, Àsia i els EUA i ha actuat a sales com Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center o Carnegie Hall.

PRIMERS VIOLINS Natalie Chee*, concertino invitat / Cristian Chivu, concertino associat / Raül García, assistent concertino / María José Aznar / Sarah Bets / José Valentín Centenero / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Marina Arrufat* / Cecilia Blanes* / Samuel Cubarsi* / Vladimir Chilaru* / Sei Morishima* / David Olmedo* / Eugenia Ostas* / Yu Wun* **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, solista / Emil Bolozan, assistent / María José Balaguer / Jana Brauninger / Patricia Bronisz / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Pere Bardagi* / Ana Chiu* / Sergi Mauro* Annedilia Riestra* / Marina Surnacheva* / Yulia Tsuranova* **VIOLÉS** Peter Bucknell*, solista invitat / Josephine Fitzpatrick, assistent / David Ferrico / Franck Heudriard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süssmayr / María Juan* / Albert Romero* / Marc Tarrida* **VIOLONCELS** José Mor, solista / Núria Calvo / Lourdes Duñó / Vincent Ellegiers / Olga Manescu / Jean-Baptiste Texier / Jordi Claret* / Magdalena Cristea* / Carmen Enjamio* / Marc Galobardes* / Manuel Martínez del Fresno* / Laia Puig* **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, solista / Dmitri Srnyslyayev, assistent / Jonathan Camps / Apostol Kosev / Josep Mensa / Matthew Nelson / Albert Prat / Enric Boixadós* / Nenad Jovic* **FLAUTES** Frauke Oesmann*, solista invitada / Bea Cambrils / Christian Farroni, assistent / Ricardo Borrull, flautí **OBOÈS** Disa English, solista / José Juan Pardo / Dolors Chiralt, assistent / Molly Judson, corn anglès **CLARINETS** Larry Passin, solista / Francesc Navarro / Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b / Alfons Reverté, clarinet baix **FAGOTS** Silvia Coricelli, solista / Noé Cantú / Thomas Greaves, assistent / Slawomir Krysmalski **TROMPES** Juan Manuel Gómez, solista / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, assistent solista / David Rosell, assistent / Ivan Carrascosa* **TROMPETES** Mireia Farrés, solista / Adrián Moscardó / Angel Serrano, assistent / Carlos Leite* **TROMBONS** Eusebio Sáez, solista / Vicent Pérez / Pol Vilar* / Gaspar Montesinos, assistent / Raul García, trombó baix **TUBA** Juan Bautista Domènech* **PERCUSSION** Joan Marc Pino, assistent / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila / Ignacio Bori* / Miquel Àngel Martínez* **ARPA** Magdalena Barrera **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis

* col·laborador

KAZUSHI ONO director

© Igor Cortadellas

- Director titular de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya
- Director Musical de la Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra
- Assessor Artístic del New National Theatre Tokyo

Considerat un dels directors més brillants de la seva generació, Kazushi Ono ha estat descrit pel prestigiós diari francès Le Figaro com «una de les ments musicals més fascinants de la nostra era». La seva extraordinària capacitat com a director l'ha portat a ser convidat per cèlebres formacions de tot el món: la BBC, les orquestres de Birmingham, Boston, Mont-real i Londres, la Ràdio de Viena, la Leipzig Gewandhaus, La Monnaie i les filharmòniques d'Israel, d'Oslo i de Radio France, entre d'altres. També ha dirigit òperes a teatres tan importants com la Metropolitan Opera de Nova York, La Scala de Milà, la Bayerische Staatsoper, la Deutsche Staatsoper de Berlín o l'Òpera de París.

Del 2008 al 2017 va ser director titular de l'Òpera Nacional de Lió i ha estat recentment guardonat pel Ministeri de Cultura francès com a Oficial de les Arts i de les Lletres, títol que se suma al prestigiós Asahi Prize que va rebre el gener del 2015.

La seva manera de fer als assaigs transmet sinceritat, receptivitat i molta calma. Als concerts s'entrega totalment a una recerca mística del fet musical que depassa les simples lectures racionals.

Gràcies a les empreses que donen suport al mestre Kazushi Ono

ENSEMBLE INTERCONTEMPORAIN

© Franck Fervile

L'Ensemble intercontemporain és un dels grups de música contemporània més important del món. Creat per Pierre Boulez el 1976 amb l'ajuda de Michel Guy, que era llavors Secretari d'Estat per a la Cultura, i la col·laboració de Nicholas Snowman, reuneix a 31 solistes que comparteixen una mateixa passió per la música dels segles XX i XXI. Constituïts com a formació permanent, participen en tasques de difusió, transmissió i creació fixades als estatuts del grup.

Sota la direcció musical de Matthias Pintscher col·laboren, juntament amb els compositors, en l'exploració de tècniques instrumentals, així com en projectes que conjuguen música, dansa, teatre, cinema, vídeo i arts plàstiques. Cada any, l'Ensemble encarrega i interpreta noves obres que enriqueixen el seu repertori i s'afegeixen al corpus d'obres mestres del s. XX.

Els espectacles musicals per al públic juvenil, les activitats de formació de joves instrumentistes, directors d'orquestra i compositors, així com les nombroses accions de sensibilització del públic, es tradueixen en un compromís profund i internacionalment reconegut al servei de la transmissió i l'educació musical.

Amb seu a la Philharmonie de Paris, l'Ensemble actua tant a França com a l'estranger i és convidat habitual dels més importants festivals internacionals. La formació compta amb el finançament del Ministeri de Cultura i Comunicació francès i amb el suport de l'Ajuntament de París i de la Fundació Meyer, aquesta última específicament en els seus projectes de creació.

ENSEMBLE INTERCONTEMPORAIN

FLAUTA Sophie Cherrier **OBOÈS** Philippe Grauvogel, Didier Pateau **CLARINET BAIX** Martin Adámek **FAGOT** Paul Riveaux **TROMPETES** Clément Saunier, Olivier Voisin* **TROMBONS** Jérôme Naulais, Benny Sluchin **PERCUSSIÓ** Samuel Favre, Othman Louati* **VIOLINS** Jeanne-Marie Conquer, Hae-Sun Kang **VIOLA** John Stulz **VIOLONCEL** Pierre Strauch **CONTRABAIX** Nicolas Crosse

IRCAM

REALITZACIÓ INFORMÀTICA MUSICAL IRCAM Thomas Goepfer **ENGINYER DE SO** Jérémie Henrot **ASSISTENT DE SO** Lucas Ciret

IRCAM

(Institute for Research and Coordination in Acoustics/Music)

IRCAM, l'Institut d'investigació i coordinació en acústica/música dirigit per Frank Madlener, és un dels centres públics d'investigació més grans del món dedicat tant a la música com a la investigació científica i agrupa més de 160 col·laboradors. El seu fundador va ser Pierre Boulez, en associació amb el Centre Pompidou i sota la tutela del Ministeri de Cultura francès.

Les tres activitats principals de l'IRCAM són la creació, la investigació i la transmissió i es fan paleses a la seva temporada de concerts a París, en produccions per tota França i també a l'estranger amb dues grans cites: ManiFeste i el fòrum Vertigo.

Thomas Goepfer és realitzador informàtic musical i un dels integrants de l'IRCAM, on es dedica a la investigació i la creació musical. Va estudiar flauta i també investigació aplicada a l'electroacústica i la informàtica musical al CNSMD de Lió. Al llarg de la seva trajectòria, ha col·laborat amb nombrosos compositors, músics i artistes plàstics.

MICHAELA KAUNE soprano

© Christian Stelling

Michaela Kaune és actualment una de les sopranos més sol·licitades arreu del món. Nascuda a Hamburg, va estudiar amb Judith Beckmann al conservatori de música de la seva ciutat natal. Guanyadora del concurs de cant Hans Gabor Belvedere de Viena (1996), va rebre també el Premi Otto Kasten de la Deutsche Bühnenverein l'any 1999 i el premi musical de l'NDR d'Hamburg. Ha estat reconeguda amb el títol de Berliner Kammersängerin (cantant de cambra berlinesa) per la seva intensa col·laboració amb la Deutsche Oper Berlin.

Des del 2007 fins al 2011, l'artista va representar Eva a *Els mestres cantaires de Nuremberg* al Festival de Bayreuth. També ha actuat regularment a la Bayerische Staatsoper de Munic i a la Semperoper Dresden, i ha estat convidada a la Wiener Staatsoper, el New National Theatre de Tòquio, De Nederlandse Opera d'Amsterdam, el teatre de La Monnaie de Brusselles, el Grand Théâtre de Genève i la Vlaamse Opera d'Anvers, com també als festivals de Salzburg, de Bayreuth, de Ravinia, de Budapest, de Bremen, el Maggio Musicale de Florència i el de Radio France.

Al seu repertori podem trobar altres papers principals com Ariadna a *Naxos i Arabella*, la comtessa de *Capriccio*, Desdèmona d'*Otello*, Tatiana d'*Eugeni Oneguín*, Àgata d'*El caçador furtiu*, Blanche de *Diàlegs de Carmelites* o Leonore de *Fidelio*. Com a concertista ha interpretat obres barroques del segle XXI, entre les quals destaquen les de Mahler i Strauss.

Al juny debutarà al Festival de Glyndebourne amb el paper de Marschallin a *El cavaller de la rosa*, confirmant així la seva posició com una de les principals intèrprets de Strauss de la nostra època.

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

2018_2019

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

ABONA'T!

Ja pots renovar o comprar
el teu abonament per a la
temporada 18/19.

Entrades individuals ja
disponibles.

ETS ART. ETS MÚSICA. ETS OBC.

L'AUDITORI

www.auditori.cat

www.obc.cat

L'Auditori de Barcelona
Lepant 150
08013
Barcelona

info@auditori.cat

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

CATALUNYA
RÀDIO

